11/03/2019

Τι σημαίνει η φράση, Αιωνία η μνήμη

/ Γνώμες

Σὲ ταλαιπωρεῖ τὸ ὅτι δὲν ξέρεις τὴ σημασία αὐτῶν τῶν λέξεων, ποὺ ἄκουγες πολλὲς φορὲς καὶ ὁ ἴδιος ἔλεγες ἐπάνω ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Καὶ καλὰ κάνεις ποὺ ρωτᾶς. Ὅσο καλύτερα γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀρχαία καὶ καλὴ ὀρθόδοξη πίστη μας, τόσο καὶ περισσότερο τὴν ἀγαπᾶ.

«Αἰωνία ἡ μνήμη» σημαίνει: αἰώνια νὰ ὑπάρχει ἡ μνήμη γιὰ σένα. Ἄκουσα μιὰ φορὰ πὼς κάποιος στὸν ἐπικήδειο λόγο ἐπάνω ἀπὸ τὸν νεκρὸ φώναξε: «αἰωνία σου ἡ μνήμη στὴ γῆ!» Παραξενεύθηκα σὲ μιὰ τόσο λανθασμένη ἑρμηνεία τῆς πίστης μας. Μὰ μπορεῖ κάτι νὰ εἶναι αἰώνιο στὴ γῆ, ὅπου ὅλα περνοῦν βιαστικὰ σὰν προσκεκλημένοι σὲ γάμο;

Ὄντως, δὲν εὐχόμαστε στὸν νεκρὸ ἐντελῶς μηδαμινὸ πλοῦτο, ὅταν τοῦ εὐχόμαστε νὰ τὸν μνημονεύουν σ’ αὐτὸν τὸν κόσμο, ὁ ὁποῖος καὶ ὁ ἴδιος πλησιάζει στὸ τέλος του; Ἀλλὰ ἂς ποῦμε πὼς τὸ ὄνομα κάποιου μνημονεύεται στὴ γῆ ἕως τὸ τέλος τοῦ χρόνου – τί κερδίζει αὐτὸς ἀπ’ αὐτό, ἐὰν ἡ μνήμη του στὰ οὐράνια ἔχει ξεχαστεῖ;

Τὸ σωστὸ εἶναι νὰ ἐπιθυμοῦμε τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ νὰ μνημονεύεται αἰώνια στὴν

αἰωνιότητα, στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ στὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο καὶ εἶναι τὸ νόημα τῶν λέξεων «αἰωνία σου ἡ μνήμη».

Μιὰ φορὰ καυχήθηκαν οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ στὸν Δάσκαλό τους λέγοντας: «Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου» (Λουκ. 10,17). Καὶ ὁ Κύριος τοὺς ἀπάντησε νὰ μὴν χαίρονται γι’ αὐτὸ ἀλλά: «Χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Λουκ. 10,20), δηλαδὴ νὰ χαίρονται ἐπειδὴ τὰ ὀνόματά τους εἶναι γνωστὰ καὶ τὰ θυμοῦνται καὶ τὰ μνημονεύουν στὸ Οὐράνιο Βασίλειο τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ζωῆς.

Στὴν Ἁγία Γραφὴ συχνὰ λέγεται πὼς τὰ ὀνόματα τῶν δικαίων θὰ εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίο τῶν ζωντανῶν, ἐνῶ τὰ ὀνόματα τῶν ἁμαρτωλῶν θὰ σβηστοῦν καὶ θὰ ξεχαστοῦν. Ἀπὸ τὴν ἱστορία περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου βλέπουμε ὅτι ὁ Κύριος λέει τὸ ὄνομα τοῦ Λαζάρου μὲ τὸ ὁλοκάθαρό Του στόμα, ἀλλὰ ἀποσιωπᾶ τὸ ὄνομα τοῦ ἄδικου πλουσίου. Ὁ Λάζαρος, σημαίνει, ὅτι μπῆκε στὸ Βασίλειο τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἔλαβε τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ τὴν αἰώνια μνήμη , ἐνῶ ὁ ἁμαρτωλὸς πλούσιος ἔχασε καὶ τὸ βασίλειο καὶ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ὄνομα.

Στὴ θεϊκὴ ἐπιστήμη καμιὰ φορὰ τὸ ὄνομα ταυτίζεται μὲ τὸν ἄνθρωπο. Στὴν Ἀποκάλυψη γράφεται: «Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας,... καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ» (Ἀπ. 11,13). Ὑπὸ τὸν σεισμὸ τῆς γῆς πρέπει νὰ καταλάβουμε μεγάλους πειρασμούς, στοὺς ὁποίους οἱ ἑπτὰ χιλιάδες ἀνθρώπων ὑπέκυψαν, ἀποστάτησαν ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ ἔχασαν τὶς ψυχές τους. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν καταστράφηκαν μόνο τὰ σώματά τους – αὐτὸ εἶναι ἐλάχιστης σημασίας- ἀλλὰ οἱ ψυχὲς καὶ τὰ ὀνόματα. Τὰ ὀνόματά τους στὴν αἰωνιότητα ἐκμηδενίστηκαν καὶ σβήστηκαν ἀπὸ τὸ βιβλίο τῶν ζωντανῶν.

Ὅποιος ἐπιθυμεῖ ἀθάνατη μνήμη στὴν αἰωνιότητα, ἐπιθυμεῖ εὐαγγελικὸ πράγμα. Ἐὰν κάποιος ἐπιθυμεῖ ἀθάνατο ὄνομα στὴ γῆ, θέλει ματαιόδοξο πράγμα. Νὰ ξέρεις ὅτι πολλοὶ οἱ ὁποῖοι ἀθόρυβα καὶ χωρὶς νὰ τοὺς προσέξουν πέρασαν αὐτὴ τὴ ζωή, ἀπέκτησαν ἀθάνατο ὄνομα σ’ ἐκεῖνο τὸν κόσμο. Νὰ σκέπτεσαι περὶ αὐτοῦ, ἀδελφὲ Μελέτιε, καὶ ὁ Θεὸς θὰ σοῦ ἀποκαλύψει ἀκόμα πολλά. Καὶ ὅταν ἀκούσεις γιὰ τὸ δικό μου θάνατο, πὲς στὴν προσευχή σου: «Αἰωνία του ἡ μνήμη»!

Εἰρήνη καὶ ὑγεία ἀπὸ τὸν Κύριο.

Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς (Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)